

Győri Ítéltábla

Az ügy száma:

Pf.I.20.061/2026/4.

A felperes:

Felperes1 (cím6)

A felperes képviselője:

dr. Kása Nikolett pártfogó ügyvéd (cím4)

Az alperes:

Alperes1 (Cím1)

Az alperes képviselője:

dr. Monostory Péter kamarai jogtanácsos (Cím1)

A per tárgya:

sérelemdíj

Az elsőfokú bíróság neve és fellebbezéssel támadott határozatának száma:

Székesfehérvári Törvényszék, 26.P.20.254/2024/49. sorszám

A fellebbezést előterjesztő fél és a fellebbezés sorszáma:

felperes, 49. sorszám

Í t é l e t

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítéltábla kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 310.000 (háromszáztízezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítéltábla megállapítja, hogy a feljegyzett 496.000 (négy száz kilencvenhatezer) forint fellebbezési eljárási illeték az állam terhén marad.

A felperes pártfogó ügyvédjének másodfokú eljárásban felmerült díját a felperes köteles viselni.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított és a felülbírálat alapjául is szolgáló tényállás szerint a felperes 2015. márciusában autóbaleset részese volt, amelynek következtében L.I. csigolyatesten a felső zárólemez felére ráterjedő 2-5 mm-es, impresszióval járó darabos törést szenvedett el. A kitört darab 2 mm-t előre diszlokálódott. A Th. XII – L.I. csigolyák közötti discus enyhén prolabált, compressiot nem okozott. Az L.IV-V. csigolyák közötti discuson 3-4 mm átmérőjű, jobboldali paramendián kiboltosulás látható. Az L.V. és egy szegmentumok közötti discuson centrálisan 5 mm-es körülírt kiboltosulás van. A diagnózis fractura vertebrae L.I. és polydiscopathia volt. Az idegsebészeti konzílium eredményeként az elülső oszloptöréssel kapcsolatban idegsebészeti teendő nem merült fel, részére traumás fűző hordását javasolták.

[2] A felperes 2015 augusztusában, illetve 2016 novemberében is részt vett kontroll vizsgálatokon. 2016. november 30-i lelete rögzítette, hogy az L.I. csigolya korábbi traumából adódó magasság csökkenése látható, illetve az L.IV. és az L.V. discus centrálisan protrudált. Az orvosi vélemény szerint idegsebészeti beavatkozást ezen eltérések nem igényelnek, további reumatológiai gondozását javasolták és tornára utalták be.

[3] A felperes 2018. július 9-ei kontroll vizsgálatán az előzmények között rögzítették a 2015. márciusi autóbalesetét, illetőleg további diagnózisként egyéb ízületi gyulladást. A 2023. augusztusában Városlén, a reumatológiai rendelésen kiállított lelet szerint a felperesnek évek óta csípő, térd, láb, boka panaszai vannak. 2023. decemberében ugyancsak Városlén járt, és ott rögzítették a derékfájását. Egyik reumatológiai vizsgálaton sem rögzítettek fűző hordására irányuló javaslatot.

[4] A felperes 2024. január 29-étől 60 napos elzárást töltött az alperesi büntetés-végrehajtási intézetben. 2024. január 29. és február 5. között az Intézetben (IMEI) vizsgálták. Az anamnézisben rögzítették, hogy korábbi gerincsérülése miatt elmondása szerint gerincmervétőt visel és anélkül a felső testét nem képes megtartani, de leülni a mervétő viselésekor nem tud, csak feküdni és állni, továbbá, hogy háti fájdalmakat és végtagzsibbadást

panaszolt. Rögzítésre került a gerinctörés utáni állapota, továbbá pszichés zavarai és megállapították, hogy osztályos kezelése nem szükséges.

[5] 2024. február 6-án az alperesi büntetés-végrehajtási intézetben is ambuláns lapot állítottak ki a felperesről. Ott is rögzítették a 2015-ös balesetét. Az ambuláns lap szerint gerincvédő használata egészségügyi okokból nem indokolt, sőt, amennyiben a gerincvédő hordását folytatja, úgy csontozata és izomzata teljes leépülés irányába indul. Ezért a javaslat szerint gerincvédő nélküli sétákat kell végeznie.

[6] A felperes 2024. február 8-án orvosi vizsgálatra jelentkezett, ahol rögzítették, a korábban megállapítottakon túl egyéb diagnózis nem állapítható meg (sine morbo). 2024. február 21-én újra orvosi ellátást kért, derékfájást panaszkodott, amely fájdalomcsillapításra enyhült.

[7] A felperes a szabadulását követően, 2024 áprilisában, illetve júniusában is kontroll vizsgálatokon vett részt a pszichiátriai és a reumatológiai szakrendelésen. A reumatológus szakorvos 2024. június 23-án megállapította, hogy csigolyaösszeroppanása és derékfájása van. A 2024. június 4-én készített röntgenfelvételen a korábbiakhoz képest eltérő státusz nem ábrázolódott.

[8] 2024. júniusában csonttritkulás vizsgálaton vett részt, júliusban pedig ismét a reumatológiai szakrendeléshez fordult. Diagnózisa csigolyaösszeroppanás, derékfájás és D-vitamin hiány. Terápiaként az ideális testsúly elérésére való törekvést, rendszeres, naponkénti gerinctornát, kalciumdús étrendet és D-vitamin szedést írták elő.

[9] A felperes a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 2:42.§ (1), (3) bekezdésére, 2:43.§ (1) bekezdésének a), b), c) pontjaira, 2:52.§ (1)-(3) bekezdésére, 2:53.§-ára, 6:518.§-ára, 6:522.§-ára, 6:519.§-ára, a büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény (a továbbiakban: Bvtv.) 70/A.§-ára, valamint az Alaptörvény I, II, III, XX, XXI., XIV cikkeire alapított keresetében 5.000.000 forint sérelemdíj, 2024. január 29. napjától 100.000 forint/hó járadék és a perköltsége megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

[10] Keresetében állította, hogy az alperestől nem az orvosi utasítás szerinti, az egészségügyi problémáinak megfelelő gondozást kapta. Sérelmezte, hogy gerincbetegsége ellenére ugyanúgy kezelték, mint a többi fogvatartottat. Előadta, hogy a gyógyászati segédeszköznek minősülő fűző nélkül sem hajolni, sem önállóan, gerincet igénybe vevő tevékenységet végrehajtani nem tud, és kifogásolta, hogy a fűző hordását nem biztosították számára, és enélkül szállították át az IMEI-be is, ezért útközben rosszul is lett fájdalmai miatt. Álláspontja szerint a megfelelő ellátás, a gerincműlet elmulasztása miatt gerince állapota jelentősen romlott, csigolyája összeomlott, melyet a bv. intézetből történő szabadulását követően, a székesfehérvári kórházban meg is állapítottak.

[11] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását és a felperes perköltségben történő marasztalását kérte. Álláspontja szerint a felperes a bv. intézetben megfelelő orvosi

ellátást és gondozást kapott. Arra hivatkozott, hogy a felperes a bv. intézetbe történt bevonulásakor nem csatolt olyan egészségügyi iratot, amely alátámasztotta volna a speciális ellátás vagy intézeti elhelyezés szükségességét. Vitatta, hogy a felperesnek orvosi javaslatra állandó fűzőt kellett volna viselnie. Hangsúlyozta, hogy a felperes állapota korábbi autóbalesetére vezethető vissza, az az intézetben nem romlott.

[12] Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével a keresetet elutasította.

Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 310.000 forint jogtanácsosi munkadíjból álló perköltséget. Megállapította, hogy a feljegyzett 372.000 forint illetéket és a 403.439 forint szakértői díjat az állam viseli, továbbá, hogy a felperes 100 %-ban pervesztes lett.

[13] Az elsőfokú bíróság azt vizsgálta, hogy az alperes a felperes fogvatartása során a Bvtv-ben írt, egészségügyi ellátásra vonatkozó szabályokat megtartotta-e, az egészségi állapotának megfelelő kezelést biztosított-e számára.

[14] Ügydöntő jelentőséget tulajdonított a perben beszerzett orvosszakértői véleménynek, amely alapján megállapította, hogy a felperes egészségi állapotában az alperesnél történő fogvatartása alatt nem következett be kedvezőtlen változás, a felperes autóbalesetéből fakadó csigolyatörése nem rosszabbodott. Megállapította azt is, hogy a felperes állításával ellentétben nem volt szükséges, sőt ellenjavalt volt a fűző egésznapos viselése, mert annak folyamatos viselése következtében a gerincoszlop izomzata sorvadhat. E körben azt is rögzítette, hogy a gerincmervéítő folyamatos, a nap 24 órájában történő viselésére semmiféle szakorvosi javaslat a befogadás időpontjában nem volt fellelhető és a felperes a szakértői vizsgálaton is rögzítő nélkül jelent meg.

[15] Kitért arra is, hogy az orvosi iratok és a szakértői vélemény is egyértelműen cáfolja, hogy a felperesnek speciális intézményi elhelyezésben kellett volna részesülnie. Rámutatott, hogy a fentiek alapján az alperes nem tanúsított olyan felróható magatartást, amellyel oksági kapcsolatban a felperesnél egészségromlás következett volna be, ezért a kereset alaptalan.

[16] Az elsőfokú ítélettel szemben a felperes fellebbezést jelentett be, melyben elsődlegesen annak hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új határozat hozatalára utasítását, míg másodlagosan az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereseti kérelmének megfelelő döntés meghozatalát kérte.

[17] Álláspontja szerint a perben beszerzett szakvélemény hiányos és aggályos, következtetései iratellenesek, és a hibákra vezető adathiány az alperes dokumentációs mulasztásának következménye. Azzal is érvelt, hogy a szakértő nem adott tudományos választ állapotromlása okára. Hangsúlyozta, hogy indítványozta a szakértő meghallgatását, indítványát azonban az elsőfokú bíróság indokolás elutasította, ami súlyos eljárási szabálysértésnek minősül. Vitatta a szakértő megállapítását, mely szerint változatlan volt az állapota a szabaduláskor. Kérte új szakértő kirendelését a másodfokú eljárásban.

[18] Részletezte, hogy a szakvélemény rögzíti ugyan, miszerint 2015. március 12-én gerinctörést szenvedett, ennek ellenére a gerincmerevítő és a segítő személy mellőzését, valamint a megfelelő gondosság elmulasztását nem minősítette alperesi mulasztásnak.

[19] A Bv.tv. szabályaira hivatkozva előadta, hogy ha a speciális gerincgyógyászati ellátás nem biztosított, a bv. intézet köteles a fogvatartottat külső egészségügyi intézménybe szállítani, amennyiben a sima orvosi ellátás nem elegendő, és a szakorvosi ellátás indokolt. Az államnak olyan körülményeket kell biztosítani, amelyek megakadályozzák az állapotának romlását. Hivatkozott ebben a körben az emberi Jogok Európai Bíróságának gyakorlatából a Pilot-ítéletre, a Z.H. kontra Magyarország döntésre, valamint az ÍH2021.44. és a BDT2017.3694. számon közzétett eseti döntésekre.

[20] Állította, hogy a befogadásakor orvosi vizsgálatra nem került sor, a kontrollvizsgálatok elmulasztása önmagában is megalapozza igényét. Állította, az alperes felelőssége volt az is, hogy egészségi állapotára figyelemmel olyan munkákkal lássa el, melyek az egészségét nem károsítják, ennek ellenére az alperes nem így járt el, emiatt komoly fájdalmai voltak.

[21] Fenntartotta, hogy az alperes mulasztása közvetlenül vezetett állapota rosszabbodásához és maradandó fájdalma kialakulásához. Hivatkozott a Kúria gyakorlatára (Pfv.III.24.444/2016.), miszerint a kártérítési felelősség akkor is megállapítható, ha a bv. mulasztása miatt a fogvatartott elveszítette az esélyt a gyógyulásra vagy az állapota szinten tartására.

[22] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és a felperes perköltségben történő marasztalását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a bizonyítékok mérlegelését követően helyes következtetést vont le és megalapozott ítéletet hozott. Kiemelte, hogy a perben eldöntendő kérdés szakkérdésnek minősül és a kirendelt szakértő választ adott valamennyi feltett kérdésre, egyértelműen megállapította, hogy nem tanúsított olyan felróható magatartást, amellyel oksági kapcsolatban a felperesnél egészségromlás következett volna be. A felperes a tényállításait nem bizonyította, ugyanakkor a szakértő az alperesi mulasztást egyértelműen kizárta.

[23] A fellebbezés nem alapos.

[24] Az ítéltábla az elsőfokú ítéletet a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. tv. (a továbbiakban: Pp.) 376. §-a alapján tárgyaláson kívül, a Pp. 370. § (1) bekezdése alapján a fellebbezési kérelem, ellenkérelem korlátai között bírálta felül. Megállapította, hogy a Pp. 379. §-ában és 380. §-ában írt kötelező hatályon kívül helyezési ok nem merült fel.

[25] Az ítéltábla a felperes elsődleges, az ítélet Pp. 381. §-a szerinti hatályon kívül helyezésére irányuló fellebbezési kérelmét vizsgálta a felperes fellebbezési hivatkozásához kötötten. Az ítéltábla vizsgálata arra irányult, hogy az elsőfokú bíróság követett-e el olyan lényeges, az ügy érdemi eldöntésére kiható eljárási szabálysértést, melynek orvoslása a

másodfokú eljárásban nem lehetséges vagy nem ésszerű és ezért szükséges az elsőfokú eljárás megismétlése vagy kiegészítése.

[26] A felperes a szakvélemény aggályosságára utalva, a szakértői bizonyítás kiegészítésének vagy megismétlésének szükségességére hivatkozva kérte az ítélet hatályon kívül helyezését.

[27] Az ítéltábla rámutat arra, hogy a Pp. 381. §-a alapján az ítélet hatályon kívül helyezésére a szakvélemény hiányossága akkor ad alapot, ha a szakvélemény külön mérlegelést nem igénylő, nyilvánvaló, a szakvéleményt e minőségétől megfosztó hibában szenved vagy az elsőfokú bíróság megsértette a szakértői bizonyítás szabályait (a szakvélemény beszerzésére, perben való felhasználására vonatkozó eljárási rendelkezéseket).

[28] A felperes a hatályon kívül helyezésre irányuló fellebbezésében azonban nem ilyen hibára hivatkozott, hanem a szakvélemény megállapításait vitatta. Azt sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítékok értékelése során a – megítélése szerint aggályos – szakvéleményt is figyelembe vette. Ezzel az elsőfokú bíróság értékelési, mérlegelési tevékenységét, végső soron az azon alapuló következtetései helyességét támadta. Az elsőfokú bíróság érdemi mérlegelő tevékenységét azonban a másodfokú bíróság nem az eljárásjogi, hanem az anyagi jogi felülbírálat körében - megváltoztatásra (is) irányuló fellebbezési kérelem esetén - vizsgálhatja és bírálhatja felül. Az aggályosság megállapíthatósága esetén ugyancsak a másodfokú bíróság anyagi jogi felülbírálati jogkörének gyakorlásához tartozik az állásfoglalás abban a kérdésben, hogy a perben releváns kérdések eldöntése igényli-e, és milyen körben a szakértői vélemény korrekcióját, a hiba kiküszöbölését. Amennyiben pedig ez a kérdés a fellebbezési kérelem kereteire figyelemmel felvethető, és arra a válasz igenlő, úgy általában a szakvélemény másodfokú eljárásban történő kiegészítésének, a szakértő másodfokú eljárásban történő meghallgatásának sincs akadálya, végső esetben, a Pp. 384. § (2) bekezdés b) pontja alapján történhet meg az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése. A szakvélemény tartalmi aggályosságával jellemezhető esetekben tehát a Pp. 381. §-a szerinti hatályon kívül helyezésnek nem kizárólag az egyik feltétele, a lényeges eljárási szabálysértés hiányzik, hanem egy további feltétel, a másodfokú eljárásban való orvosolhatatlanság is. (BDT.2023.4672.)

[29] Az ítéltábla a megváltoztatásra irányuló fellebbezési kérelem érdemi felülbírálat során – lentebb – foglal állást a szakvélemény aggályosságát érintő felperesi hivatkozással.

[30] Az ítéltábla a fentiekben kifejtettekre figyelemmel megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a szakértői bizonyítás során nem követett el olyan lényeges eljárási szabálysértést, amely az ügy érdemi eldöntésére kihatott, és annak orvoslása a másodfokú eljárásban nem lehetséges, vagy nem ésszerű, ezért nincs helye az elsőfokú ítélet Pp. 381. §-a szerinti hatályon kívül helyezésének.

[31] Az ítéltábla érdemben vizsgálta felül az elsőfokú ítéletet. Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság anyagi pervezetése a Pp. 237. § szerint megfelelő volt. Az elsőfokú bíróság a felek részére a Pp. 265. §-ban írtaknak megfelelő tájékoztatást adott a bizonyítási érdekről, a bizonyítási indítványokat foganatosította, a felek által előadott tényállítások

bizonyítása megtörtént, és a bizonyítékokat, a szakértői véleményt azok tartalmával egyezően értékelte. A kellően széles körben lefolytatott bizonyítási eljárást követően a tényállást a Pp. 279. §-ban foglaltaknak megfelelően a bizonyítékok okszerű értékelésével állapította meg. Döntésével és indokaival az ítéltábla maradéktalanul egyetért, azokat nem ismétli meg, a fellebbezésre tekintettel azonban kiemeli az alábbiakat.

[32] Az elsőfokú bíróság – a felperes által sem vitatottan – arra a helytálló megállapításra jutott, miszerint az, hogy a felperes gerincének állapota a bv. intézetben történt tartózkodása alatt romlott-e és ha igen, annak mi az oka, szakkérdésnek minősül, egyúttal bizonyítása a felperest terheli. Felhívta a felperest, csatolja be azon orvosi iratokat, melyek alátámasztják gerincének állapotát a bv. intézetbe történt beszállítását megelőzően. Arra is felhívta a felperest, igazolja, milyen terápiát írt elő a számára az orvos, továbbá a merevítő viselését előíró orvosi dokumentum csatolását is szükségesnek minősítette. Szükségesnek ítélte olyan orvosi irat csatolását is, amely azt támasztja alá, hogy a bv. intézetbe történő tartózkodását követően az állapotában romlás következett be, ez a romlás milyen jellegű és milyen terápiát írt elő az orvos. A felperes a felhívásra figyelemmel orvosi iratokat, járóbeteg szakellátási lapokat, zárójelentést, ambuláns lapot csatolt.

[33] A perben kirendelt szakértő a rendelkezésre bocsátott orvosi dokumentumok alapján és a felperes igazságügyi orvosszakértő és traumatológus orvos általi személyes vizsgálatát követően készítette el a szakvéleményét és válaszolta meg a felek által feltett valamennyi kérdést.

[34] A perben annak volt ügyszámító jelentősége, hogy a bv. intézetben történt tartózkodása alatt a felperes gerincének állapota romlott-e. A szakvélemény a felperes által rendelkezésre bocsátott orvosi dokumentáció alapján rögzíti, hogy a felperes konszolidálódott csigolyatorrése már a bv. intézetbe történt felvételét megelőzően fennállt, azt a 2015-ben elvégzett CT vizsgálat már kimutatta. A szakértő értékelte a felperes szabadulását követően keletkezett orvosi iratokat, a felperest megvizsgálta, így jutott arra a megállapításra, hogy a bv. intézetben nem következett be gerincösszeroppanás és nem súlyosbodott a felperes gerincbetegsége. A szakértő azt is rögzítette, hogy a segédeszköz (fűző) használatától bizonyíthatóan javulás nem következhetett volna be, és nem is lelhető fel a felperes kórtörténetében olyan szakorvosi javaslat, mely szerint a gerincmerevítő folyamatos viselése indokolt.

[35] A Pp. 316. § (1) bekezdése értelmében a kirendelt szakértő szakvéleménye abban az esetben tekinthető aggályosnak, ha a) hiányos, illetve nem tartalmazza a szakvélemény jogszabályban előírt kötelező tartalmi elemeit, b) homályos, c) önmagával, illetve a perbeli adatokkal ellentétes, vagy d) egyébként a helyességéhez nyomatékos kétség fér.

[36] A perben bizonyítékként felhasznált szakvélemény nem hiányos, mert a szakértő válaszolt a bíróság által feltett kérdésekre, és megtartotta a szakvélemény alakiságára vonatkozó rendelkezéseket is (Pp. 316. § (1) bek a) pont). Homályosnak sem minősül, mert tartalma egyértelmű. A szakértő ténymegállapításokat tett, majd ezen ténymegállapításokból vont le a következtetéseit. Ezek a következtetések a szakvéleménnyel és a perbeli adatokkal nem ellentétesek (Pp. 316. § (1) bek b) pont). A szakvélemény helyességéhez egyéb

nyomatékos kétség sem fér (Pp. 316. § (1) bek c) pont). A szakvélemény az orvosi dokumentáció és a személyes vizsgálat alapján aggálytalanul állapította meg, hogy a bv. intézetben a felperes megfelelő orvosi ellátásban részesült, ott gerincbetegségének súlyosbodása nem következett be.

[37] Az elsőfokú bíróság a fentiek alapján helytállóan állapította meg, hogy a szakvélemény aggálytalan, ezért a szakértő meghallgatása, szakértői vélemény kiegészítése, új szakértői vélemény beszerzése indokolatlan volt.

[38] Hangsúlyozza az ítéltábla, hogy a beszerzett igazságügyi szakvéleményt nem teszi aggályossá önmagában az, hogy az valamely fél, jelen esetben az alperes által képviselt álláspontot támasztja alá. Nem ad alapot újabb szakértő bevonására önmagában az, hogy a fél az aggálytalan szakértői vélemény megállapításaival nem ért egyet. (BH2001.430.)

[39] Helytállóan hivatkozott arra a felperes fellebbezésében, hogy az elsőfokú bíróság ítéletében külön nem indokolta meg, miért utasította el a szakértő meghallgatására irányuló indítványt, azonban az ítélet indokolásának tartalmából egyértelműen megállapítható, hogy azt annak szükségtelensége miatt mellőzte.

[40] A kifejtettkre tekintettel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[41] A fellebbezés nem vezetett eredményre, ezért a felperes a Pp. 83. § (1) bekezdése folytán viselni köteles a másodfokú eljárásban felmerült költségeket. A bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségekről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 2. § (3) bekezdés a) pontja és a 3. § a) pontja alapján, 6.200.000 forint fellebbezett érték alapulvételével, annak 5 %-ában, 310.000 forintban határozta meg az alperes jogtanácsosi munkadíját és kötelezte a pervesztes felperest annak megfizetésére.

[42] A felperes pártfogó ügyvédjének díját illetően a Pp. 101. (3) bekezdése alapján rendelkezett arról, hogy annak viselésére a felperes köteles.

[43] A feljegyzett fellebbezési illeték a felperes személyes költségmentessége folytán a Pp. 102. § (6) bekezdése értelmében az állam terhén marad.

[44] Az ítélettel szemben a Pp. 365. § (2) bekezdése értelmében nincs helye fellebbezésnek.

Győr, 2026. május 28.

Dr. Molnár Andrea s. k.
k.

Dr. Bartus Erika s. k.

Dr. Sarmon Hedvig s.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

